

PARAULA I VIDA

Alegrem-nos amb la Verge Maria

Durant tota la Pasqua, l'Església canta a Maria, que és Assumpta i ressuscitada al cel, amb una pregària senzilla i molt estimada del Poble de Déu, el *Regina coeli*. Implorem la nostra Mare amb insistència i devoció en aquests dies de preparació a la Pentecosta, quan Maria i els apòstols reberen les llengües de foc de l'Esperit Sant i s'inicià el camí missioner universal de l'Església. També encomanem-li el pelegrinatge que la Diòcesi farem aquests propers dies del 29 a l'1 de juny al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes, amb els malalts. Volem viure «la perfecta alegria pasqual», que Ella va gaudir i que, de ben segur, vol que també nosaltres celebrem amb humilitat plena d'entusiasme, i que perduri en tots nosaltres més enllà de la Pasqua.

Durant tot aquest mes de maig, a molts santuaris i ermites del Bisbat li anem cantant a la Immaculada Verge Maria la lloança pasqual que tan bé li escau: «*Regina coeli... Reina del cel, alegreu-vos! Perquè Aquell que m-resquereu portar, ha ressuscitat tal*

com va dir. Pregueu Déu per nosaltres! Al-leluia!». És una pregària breu i joiosa, plena de sentors de llum, cantadora de la Vida del Ressuscitat al qual unim el goig únic de la seva Santíssima Mare, la primera a qui Ell visità —segons la tradició, que Sant Ignasi recull al llibre dels *Exercicis*—, per confortar-la i unir-la per sempre al seu goig. I segur que Ella desitja que els seus fills i filles de tot arreu i de tots els temps puguem participar del seu goig. Maria és font i causa de la nostra alegria!

On són **les fonts de l'alegria**? Segons el *Catecisme de l'Església Catòlica* trobarem goig en la recerca de Déu: «*Alegreu-vos els qui busqueu el Senyor*» (Sl 105,3); l'assolirem en la fe, que ja és començament de la vida eterna; en la contemplació de l'obra creadora de Déu, que no abandona mai la seva criatura; en les virtuts humanes que donen el goig per dur una vida moralment bona; en la caritat, el fruit de la qual és el goig; i en la vivència de les Benaurances que remeten a una perfecció que passa per la Creu (CEC 30, 163, 301, 1804, 1829 i 2015).

En la festa de l'Ascensió, preparant-nos per a l'esclat del foc diví de l'Esperit que rebrem a la Pentecosta, sentim-nos urgits a celebrar, amb Maria, la nostra Mare i la nostra Protectora, la joia exigent de la Pasqua! Preguem-li en aquest mes de maig i sempre, amb confiança de fills. «*Els apòstols eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb Maria, la Mare de Jesús*» (Ac 1,14), i així ho hem de ser també nosaltres.

Ella mira i abraça els seus fills amb amor i intercedeix constantment per tots, perquè tinguem pau i siguem fecunds en l'amor i les bones obres.

Demanam-li que acompanyi especialment els infants i joves que ara fan la primera comunió i reben la confirmació, que ajudi els malalts, que conforti els atribulats, que beneeixi les famílies, que sostingui les vocacions d'especial consagració i que, a tots, ens ensenyi a ser agosarats en el goig i en l'esperança, i testimonis coratjosos i coherents de l'Evangeli de Jesús.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de Fàtima a Andorra

Una gran quantitat de fidels va omplir el temple del Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell (Canillo - Principat d'Andorra) per celebrar la Festa de la Mare de Déu de Fàtima el divendres 12 de maig, un any en què s'escauen els 100 anys de la primera visita de la Senyora «vinguda del cel» (13-5-1917) als pastors de la Cova d'Iria (Portugal), Jacinta, Francisco i Lucía.

Presidits per l'Arquebisbe i Copríncep d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel P. Albano Teixeira Fraga, sacerdot portuguès, encarregat de l'atenció a la comunitat portuguesa del Principat d'Andorra, els fidels i els sacerdots de les Valls d'Andorra, amb l'Arxiprest de les Valls i el Capellà Custodi del Santuari-Basilica, es van aplegar als peus de la carretera general que porta al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell per resar el Sant Rosari tot fent una processó amb torxes, portant l'estimada imatge de la Verge Immaculada de Fàtima.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Jo sóc amb vosaltres»

Les lectures bíbliques de la festa de l'Ascensió ens situen al cor del misteri del Ressuscitat i de com aquest misteri arrela i fecunda la història humana personal i comunitària. En el relat del llibre dels Fets, els apòstols resten astorats mirant fixament al cel mentre els seus ulls deixen de veure físicament el Senyor. Uns homes amb vestits blancs els pregunten per què miren al cel i els anuncien que tornarà.

Les aparicions d'aquell que després de mort havia donat moltes proves que vivia cessen, i els deixebles, amb l'ajut de l'Esperit promès, descobren una nova presència del Crist. Les paraules que el Ressuscitat els adreçà en una de les se-

ves aparicions, adquireixen ara tot el seu significat: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20b).

Aquesta nova presència no és accessible als ulls humans dels deixebles. Tampoc no ho és per als nostres, homes i dones, creients o no tant, del segle XXI. Tanmateix, Ell, Trinitat, és aquí i de manera invisible és capaç de dotar-nos perquè puguem comprendre tot el que ens ha revelat i conèixer-lo de veritat, il·luminar-nos els ulls del cor perquè coneguem a quina esperança ens crida i quines són les riqueses que ens té reservades en el futur i, en definitiva, conèixer que està obrant en nosaltres amb la mateixa «força

poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts» (cf. Ef 1,17-23).

L'Ascensió del Senyor, una nova ocasió per prendre consciència de la força real i actuant de Déu en la nostra vida, en la dels altres i en la realitat que ens envolta.

És l'hora dels valents! Els tractats injustament, els mancats d'horitzó, els qui estan sols, els enfonsats moralment i psicològicament, etc., necessiten l'escalf i l'ajut d'aquells que confien i actuen convençuts que la realitat humana es pot transformar.

Concepció Huerta

PALABRA Y VIDA

Alegrémonos con la Virgen María

Durante toda la Pascua, la Iglesia canta a María, que está Asunta y resucitada en el cielo, con una oración sencilla y muy querida del Pueblo de Dios, el *Regina coeli*. Imploremos a nuestra Madre con insistencia y devoción en estos días de preparación de Pentecostés, cuando María y los apóstoles recibieron las lenguas de fuego del Espíritu Santo y se inició el camino misionero universal de la Iglesia. También encomendémosle la peregrinación que la Diócesis realizaremos en estos próximos días del 29 al 1 de junio al Santuario de Nuestra Señora de Lourdes, con los enfermos. Queremos vivir «la perfecta alegría pascual», que Ella recibió y que, a buen seguro, quiere que también nosotros celebremos con humildad llena de entusiasmo, y que perdure en todos nosotros más allá de la Pascua.

Durante todo este mes de mayo, en muchos santuarios y ermitas de nuestra Diócesis le vamos cantando a la Inmaculada Virgen María la alabanza pascual que tan bien se le adecua: «*Regina coeli... Alégrate, Reina del cielo, ¡aleluya! Porque el que mereciste llevar en tu seno, ¡aleluya! Ha resucitado, según predijo ¡aleluya! Ruega por nosotros a Dios ¡aleluya!*». Es una oración breve y gozosa, llena de luz, cantadora de la Vida del Resucitado al que unimos la alegría única de su Santísima Madre, la primera a quien Él visitó —según la tradición, que San Ignacio recoge en el libro de los *Ejercicios*—, para confortarla y unirla para siempre a su gozo. Y seguro que Ella desea que sus hijos e hijas de todo el mundo y de todos los tiempos podamos participar de su alegría. ¡María es fuente y causa de nuestra alegría!

¿Dónde están **las fuentes de la alegría**? Según el *Catecismo de la Iglesia Católica* encontraremos gozo en la búsqueda de Dios: «*Alegraos los que buscáis al Señor*» (Sal 105,3); la alcanzaremos en la fe, que ya es inicio de la vida eterna; en la contemplación de la obra creadora de Dios, que no abandona nunca a su criatura; en las virtudes humanas que dan el gozo para llevar una vida moralmente buena; en la caridad, cuyo fruto es la alegría; y en la vivencia de las Bienaventuranzas que remiten a una perfección que pasa por la Cruz (CEC 30, 163, 301, 1804, 1829 y 2015).

En la fiesta de la Ascensión, preparándonos para el estallido del fuego divino del Espíritu que recibiremos en Pentecostés, ¡sintámonos urgidos a celebrar, con María, nuestra Madre y Protectora, la alegría exigente de la Pascua! Roguémosle en este mes de mayo y siempre, con confianza de hijos. «*Los apóstoles eran constantes y unánimes en la oración, junto con María, la Madre de Jesús*» (Hch 1,14), y así lo hemos de ser también nosotros. Ella mira y abraza a sus hijos con amor e intercede constantemente por todos, para que tengamos paz y seamos fecundos en el amor y las buenas obras. Pidámosle que acompañe especialmente a los niños y jóvenes que ahora reciben la primera comunión y la confirmación, que ayude a los enfermos, que conforte a los atribulados, que bendiga las familias, que sostenga las vocaciones de especial consagración y que, a todos, nos enseñe a ser audaces en el gozo y en la esperanza, y testigos valientes y coherentes del Evangelio de Jesús.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Nota dels bisbes sobre el moment que viu el nostre país

Els Bisbes de Catalunya han fet pública una Nota sobre el moment que està vivint el nostre país, aprovada en la seva reunió dels dies 10 i 11 de maig tinguda al Santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, i que és:

«*Ser pastores significa caminar davanti, enmig i darrere el ramat.*» (Papa Francesc)

Els Bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, demanem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula —diu el papa Francesc— que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg». Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia.

Com a bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que podem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Cata-

lunya i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.

Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» («Al servei del nostre poble», 2011, n. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que

es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.

El veritable progrés dels pobles exigeix també l'eradicació de la corrupció. És absolutament prioritari i just que en tots els àmbits públics del conjunt de l'Estat es combati la corrupció, que tant de mal fa a la societat. Ens dol i ens avergonyeix que la corrupció s'hagi pogut convertir en quelcom natural —com afirma el papa Francesc— fins al punt d'arribar a constituir una pràctica habitual en les transaccions comercials i financeres, en els contractes públics o en moltes negociacions que impliquen agents de les administracions públiques. Cal un esforç decidit per canviar aquesta manera d'actuar.

Tal com es diu en el document «Església, servidora dels pobres» (2015, n. 11), «és necessari que es produeixi una veritable regeneració moral a nivell personal i social i, com a conseqüència, una major estima pel bé comú, que sigui veritable recolzament per a la solidaritat amb els més pobres i afavoreixi l'autèntica cohesió social. Aquesta regeneració neix de les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe en Déu i la visió transcendent de l'existència, i condueix a un irrenunciable compromís social per amor al proïsme».

Finalment, demanem als catòlics de totes les opcions polítiques que siguin instruments de pau i concòrdia enmig de la societat catalana, i no deixin de pregar el bon Déu per «una pau cristiana i perpètua» del nostre poble.

Tarragona, 11 de maig de 2017

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Promoguem l'amistat entre homes i dones de diferents tradicions religioses per construir un món de pau» (26 d'abril).

@Pontifex: «Estem cridats a caminar junts, amb la convicció que el futur de tothom depèn de la trobada entre les religions i les cultures» (28 d'abril).

@Pontifex: «La presència de Jesús es transmet amb la vida i parla el llenguatge de l'amor, gratuït i concret» (29 d'abril).

@Pontifex: «Amb la seva resurrecció Jesús ens ha alliberat de l'esclavitud del pecat i de la mort, i ens ha obert el camí a la vida eterna» (30 d'abril).

Confirmacions d'adults a Andorra

Divendres dia 28 d'abril, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 20 adults del Principat d'Andorra, procedents de les Parròquies d'Andorra la Vella, Sant Julià de Lòria, Canillo i Encamp; molts d'ells a les portes de celebrar el seu matrimoni canònic. Concelebraren amb l'Arquebisbe el Rector i Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; Mn. Josep M. Solé; el P. Albano Teixeira, sacerdot portuguès, encarregat de l'atenció a la comunitat portuguesa del Principat d'Andorra i Mn. David Codina.

A la seva homília, Mons. Vives va encoratjar els adults joves a perseverar en la fe en Jesús i en el do de l'Esperit Sant que rebien aquell dia en plenitud i que els havia d'enfortir al llarg de la seva vida com a cristians, especialment els qui es preparaven per rebre aviat el sagrament del matrimoni. L'Arquebisbe exhortà els confirmands a ser testimonis valents de la fe i a viure «sense por» ja que la por és el contrari de l'obertura i la confiança que ens porta l'Esperit Sant que ens dona força per a superar les contrarietats i dificultats del dia a dia.

Confirmacions al Pas de la Casa i celebració de la festa de Fàtima

Una gran quantitat de fidels va omplir el temple del Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell (Canillo - Principat d'Andorra) per celebrar la Festa de la Mare de Déu de Fàtima el divendres 12 de maig, un any en què s'escauen els 100 anys de la primera visita de la Senyora «vinguda del cel». L'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia. També ho va fer el vespre del dissabte dia 13 de maig, Festa de la Mare de Déu de Fàtima, a l'església de Sant Pere del Pas de la Casa —Parròquia d'Encamp (Principat d'Andorra)— i va administrar-hi el sagrament de la Confirmació a tres joves de la Parròquia. Estava acompanyat pel Vicari episcopal i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira; pel P. Albano Teixeira Fraga, sacerdot portuguès, encarregat de l'atenció a la comunitat portuguesa del Principat d'Andorra i Mn. David Codina.

A la seva arribada a la Parròquia el Copríncep fou rebut i complimentat pels Cònsols Major i Menor de la Parròquia, Hbles. Srs. Jordi Torres i Esther París, amb qui el Copríncep pogué mantenir un diàleg sobre el moment de la Parròquia i especialment de la zona del Pas.

L'Eucaristia quasi tota en llengua portuguesa va ser acompanyada pels cants d'una jove coral portuguesa del Pas de la Casa que van voler fer-se present a la celebració eucarística per lloar la Mare de Déu de Fàtima en aquell dia 13 de maig, centenari de les Aparicions a Cova d'Iria.

A la seva homília, l'Arquebisbe Joan-Enric destacà com per a ell significava una gran alegria presidir aque-

lla celebració eucarística i com tots els portuguesos d'arreu del món s'unien en aquell dia al Sant Pare Francesc que havia viatjat a Fàtima en escaure's els 100 anys de la primera aparició de la Mare de Déu. El Papa Francesc aquell matí havia canonitzat i declarat sants 2 dels petits pastorets, Francisco Marto i Jacinta Marto, a qui l'Arquebisbe exhortà a encomanar-se ja que des d'ara eren uns intercessors en el cel. Mons. Vives recordà les paraules que la Mare de Déu a Fàtima havia dit als 3 infants: «Déu meu, jo crec, jo adoro, jo espero, i jo us estimo» i exhortà els fidels a saber-les repetir amb assiduitat com una petita lletania al llarg del dia. Adreçant-se als joves confirmands, l'Arquebisbe els exhortà a estimar sempre la Mare de Déu, sota l'advocació de Fàtima, i que fos sempre un referent en la seva vida de cristians.

Aplec a la Col·legiata de Sant Pere de Ponts

Ponts va celebrar la diada de l'aplec a la Col·legiata, començant amb una passejada solidària on els més de 300 participants de totes les edats van aportar productes alimentaris i d'higiene o fent un donatiu que anirà destinat a Càritas Parroquial i a la tasca que es realitza a nivell de Ponts i rodalia per a ajudar les famílies que estan en risc d'exclusió social i que no tenen cobertes les necessitats bàsiques del dia a dia.

Al migdia se celebrà la missa de la trobada, acompanyada pels cants de la Coral Pontsiana i concelebrada per Mn. Bonifaci Fortuny i Mn. Jau-

me Mayoral. La celebració es va iniciar amb el Ballet de Déu, dansat per les majorales i majorals del Roser d'enguany. La celebració va tenir un record pels difunts del darrer any i especialment per l'historiador i president dels Amics de Sant Pere de Ponts, Manuel Gabriel. Després va tenir lloc un acte institucional de record i agraïment a Manuel Gabriel i la inauguració del petit espai museístic ubicat a l'antiga Sala Capitular de la Canònica de St. Pere de Ponts.

AGENDA

- ▶ **28 de maig.** Confirmacions a Bellver de Cerdanya, a les 12.30 h. / Confirmacions a Puigcerdà, a les 18 h.
- ▶ **29 de maig.** Pelegrinatge diocesà a Lourdes. Inici del pelegrinatge. Fins al dia 1 de juny.
- ▶ **2 de juny.** Confirmacions a Encamp, a les 20 h.
- ▶ **3 de juny.** Lliurament de premis del Concurs Bíblic. Casa del Bisbat, a les 10 h. / Confirmacions a Ponts, a les 20 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. *Lleida (Catedral):* dedicació de la Catedral; *Urgell:* sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; *Tortosa:* sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. □ **Dimarts** [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. *St. Feliu de Llobregat:* Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institu-

cions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. □ **Dimecres** [So 3,14-18 (obé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge.

JUNY

1. ■ **Dijous** [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. □ **Divendres** [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Marcel-

lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ **Dissabte** [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. ■ **Diumenge vinent**, de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

L'Ascensió del Senyor

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

Ascensió del Senyor (1305-1306) de Giotto. Fresc de la capella dels Scrovegni. Pàdua (Itàlia)

Tot i la pregunta decebedora (*restablireu ara la reialesa d'Israel?*), confirma Jesús els deixebles en la missió: *Rebreu una força —l'Esperit Sant— que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra.*

L'Ascensió és pont entre la Resurrecció de Jesús i Pentecosta, formant totes tres una unitat. L'ambientació cosmològica no ens ha de distreure: culminat el Ministeri del Fill de Déu a la terra, començarà el servei de l'Església.

La carta als Efesis és exposició didàctica de la fe cristiana. El tema central és el Misteri/Projecte de Déu, preparat des de l'eternitat, amagat durant segles, realitzat per Jesucrist, revelat a l'Apòstol i desenvolupat en l'Església.

L'himne de benedicció i lloança al Pare (1,3s) acaba presentant Crist com a *Cap de l'Església, el seu cos*. La perspectiva total mostra l'Església com l'àmbit on es realitza el senyoriu de qui *omple totes les coses de si mateix*.

Els onze deixebles se n'anaren a Galilea complint l'encàrrec del Resuscitat a les dones per dir-ho als deixebles: *Ha ressuscitat i va davant vostre a Galilea. Allà el veureu.*

Galilea, lloc de l'ensenyament, esdevé símbol del missatge de Jesús. *Anar a Galilea* vol dir viure segons els criteris de l'Evangeli predicat a Galilea.

M'ha estat donat tot poder: no per estalviar així l'esforç dels deixebles.

Aneu a convertir tots els pobles: amb la força del sagrament (*bategeu-los*); i el guiatge d'una catequesi testimoniada (*ensenyeu a guardar el que us he manat*).

Garantia? *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.*

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el terrible, rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Acaba l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»